

عنوان مقاله:

معرفی رقم جدید زردآلوی خشکباری، نصیری ۹۰

محل انتشار:

مجله یافته های تحقیقاتی در گیاهان زراعی و باغی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ابراهیم گنجی مقدم

محمد زرین بال

جلیل دژم پور - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی آذربایجان شرقی

حمید رهنمون

سعداله اسکندری

حسین منصورفر

ناصر بوذری

ابراهیم گنجی مقدم

محمد زرین بال

خلاصه مقاله:

انتخاب و معرفی ژنوتیپ های مطلوب از میان توده های بومی به عنوان یکی از روش های اصلاحی درختان میوه در دنیا متداول می باشد. ایران به عنوان یکی از مراکز مهم تنوع زردآلو است و از سال ۱۳۵۰ کلکسیون بسیار غنی از ژنوتیپ های بومی و خارجی در ایستگاه تحقیقات باغبانی سهند احداث شد. از سال ۱۳۷۲ رقم نصیری ۹۰ به همراه چهار ژنوتیپ برتر در قالب طرح پژوهشی ۱۰ ساله در سه منطقه استان آذربایجان شرقی بررسی شدند. در ارزیابی های این رقم علاوه بر ثبت کلیه خصوصیات رویشی و زایشی چندین ساله برخی آزمایش های مهم نظیر نیاز سرمایی و حرارتی، میزان خود ناسازگاری و رقم گرده دهنده، قابلیت تولید برگه و قیسی، اثر دانه گرده در کیفیت و زمان رسیدن میوه، بهترین زمان برداشت و نوع بسته بندی تعیین شد. نتایج نشان داد رقم نصیری ۹۰ با عملکرد بالای ۱۰ تن در هکتار، میوه درشت، گوشت ضخیم و درصد قند بالا بسیار مناسب برای تهیه برگه و قیسی است. این رقم نیاز سرمایی ۸۲۵ واحد سرمایی یوتا و ۳۳۵۰ واحد حرارتی (درجه ساعت رشد) داشت و به جهت خود ناسازگار بودن و وجود اثر متازنیا، بهتر است از ارقام آیباتان و مراغه ی ۹۰ به عنوان گرده دهنده استفاده شود. همچنین بهترین زمان برداشت رقم نصیری ۹۰، ۸۱ روز پس از مرحله تمام گل معادل ۲۷۷۵۰ درجه ساعت واحد حرارتی بود. خصوصیات رویشی و کیفیت میوه آن در سال های مختلف و در مناطق مختلف از پایداری مطلوبی برخوردار بود درحالیکه باردهی و عملکرد سالیانه بسته به منطقه متفاوت بود.

کلمات کلیدی:

خشکباری، خودناسازگاری، زردآلو، ژنوتیپ بومی و نصیری ۹۰

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1820271>

